

SPOR BİLİMLERİ LİSANSÜSTÜ ÖĞRENCİLERİNİN ARAŞTIRMA ÖZ-YETERLİKLERİNİN İNCELENMESİ

Abdullah Bora ÖZKARA¹

ÖZ

Bu araştırmanın amacı spor bilimleri alanında lisansüstü eğitim alan öğrencilerin bilimsel araştırma öz-yeterliklerinin bazı değişkenler açısından incelenmesidir. Araştırmanın örneklem grubu bünyesinde spor bilimleri alanında lisansüstü eğitim programlarına sahip olan 10 farklı üniversiteden 107 (Kadın=47, Erkek=60) öğrenciden oluşmaktadır. Betimsel türde gerçekleştirilen araştırmada veriler nicel yöntem çerçevesinde elde edilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak Büyüköztürk, Atalay, Sozgun ve Kebapçı (2011) tarafından geliştirilen “Araştırma Özyeterliği Ölçeği” ile birlikte araştırmacı tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler değerlendirilerek normallik varsayımlarına göre kullanılacak testler belirlenmiştir. Daha sonra cinsiyet, eğitim düzeyi, yabancı dil düzeyi ve akademik destek durumu değişkenleri için $\alpha = 0,05$ düzeyinde Mann Whitney U testi uygulanmıştır. Test sonuçlarına göre yabancı dil (İngilizce) puanı 65 (100 üzerinden) puan ve üzerinde olan öğrencilerin, daha düşük puana sahip olan öğrencilere göre ölçekten almış oldukları puanların anlamlı olarak daha yüksek olduğu görülmüştür. Cinsiyet ve eğitim durumu (Yüksek lisans, Doktora) değişkenlerine göre ise öğrenciler arasında herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanılmamıştır. Akademik destek değişkeni açısından ise yeterli akademik destek aldığını düşünen öğrencilerin, aksi yönde görüş bildiren öğrencilere oranla araştırma özyeterliği ölçeğinden almış oldukları puanların anlamlı olarak daha yüksek olduğu görülmüştür. Araştırma sonuçları spor bilimleri alanında lisansüstü eğitim alan öğrencilerin araştırma öz yeterlikleri ölçeğinden almış oluğu puanların 5 üzerinden 3,10 seviyesinde olduğu göstermiştir. Bu sonuçlar gerek yabancı dil açısından gerekse akademik destek açısından öğrencilerin daha iyi seviyede olmasının araştırma özyeterliğine katkısı olabileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akademik Destek, Bilimsel Araştırma, Doktora, Yüksek Lisans.

INVESTIGATION OF RESEARCH SELF-EFFICACY OF POST GRADUATE STUDENTS IN SPORT SCIENCES

ABSTRACT

The aim of this study is to investigate the self-efficacy of scientific research of graduate students in sport sciences in terms of some variables. The sample group of the study consisted of 107 (Female = 47, Male = 60) students from 10 different universities with graduate education programs in sports sciences. In the research conducted in descriptive type, the data were obtained within the framework of the quantitative method. The “Research Self-Efficacy Scale” which developed by Büyüköztürk, Atalay, Sozgun and Kebapçı (2011) and the “personal information form” developed by the researchers were used as the data collection tool. The data obtained in the study were evaluated and tests to be used according to normality assumptions were determined. Then, Mann Whitney U test was applied at the level of $\alpha = 0.05$ in terms of gender, education level, foreign language level (English) and academic support status. According to the test results, the scores of the students with a foreign language score of 65 (out of 100 points) points or higher were significantly higher than the students with lower scores. According to gender and educational status (Master, Doctorate) variables, no significant differences were observed between the students. In terms of academic support variable, students who think that they have sufficient academic support are found to have significantly higher scores on the research self-efficacy scale than the students who stated otherwise. The results of the study showed that the students who received graduate education in the field of sports sciences had a score of 3,10 out of 5 on the research research scale. These results indicate that better level of students in terms of foreign language and academic support may contribute to research self-efficacy.

Keywords: Academic Support, Scientific Research, Doctorate, Master's Degree.

GİRİŞ

Türkiye’ de yükseköğretim kurumlarının temelleri Osmanlı döneminde Darülfünun kurumunda atılmışken cumhuriyet döneminde bu yapı ortadan kaldırılarak yerini üniversiteye bırakmıştır. 1950 öncesi Türkiye’de mevcut üniversite sayısı üçken öncelikle 1992 ve 2006 yıllarında yapılan reformlarla birlikte üniversitelerin Anadolu şehirlerine yayılması sağlanmış ve çok sayıda devlet ve vakıf üniversiteleri yüksek öğretim sistemine dahil edilmiştir (Küçükcan & Gur, 2010). Üniversite sayısının artmasıyla araştırma faaliyetlerinin de artırılması ve ülkenin gelişim ve kalkınmasında üniversitelere düşen rollerin belirleyici olması yönünde beklentilerin artması sağlanmıştır. Kuşkusuz araştırma faaliyetlerinin artırılması, bilimsel ve teknolojik alanda ilerlemenin sağlanması, alanda faaliyet gösteren araştırmacıların çalışmalarına bağlı olarak gerçekleştirilmektedir. Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (Tübitak) Ulusal Akademik Ağ ve Bilgi Merkezi (ULAKBİM) tarafından 2010-2015 yıllarını kapsayan Türkiye Bilimsel Yayın Performans Raporları başlıklı araştırmada Türkiye’nin nicelik olarak bu yıllar içerisinde 18-22 arasındaki sıralarda yer aldığı görülmüştür. Bu dönemde üretilen bilimsel yayınların içerisinde sosyal bilimler alanında üretilen yayınların toplam bilimsel yayın sayısının % 12.27’sini oluşturduğu, eğitim, ekonomi ve yönetim alanlarının yayın sayısı ve etki değeri açısından ilk sıralarda yer aldığı rapor edilmiştir. Genel olarak sosyal bilimler alanında yapılan bilimsel araştırmalara bakıldığında ise yayın sayısı ve etki değerine göre dünya sıralamasında Türkiye’de en çok yayın yapılan ilk 20 alanın içerisinde spor bilimlerinin yer almadığı görülmektedir (Yetgin, Büyükçınar, & Akıllı, 2010).

Son yıllarda artan üniversite sayısına paralel olarak spor bilimleri ile ilgili yüksek öğretim kurumlarının da artması ile birlikte alandaki araştırmalarında arttığını söylenebilir. Ancak Türkiyede spor bilimleri alanında yapılan araştırmaların gerek nicelik olarak gerek etki değeri olarak istenilen seviye olmadığını söylemek yanlış bir çıkarım olmayacaktır. Araştırma sayısının artmasındaki en önemli etkenlerden birinin nitelikli araştırmacı sayısının da artması ile olabileceği düşünülebilir. Spor bilimleri alanıyla ilgili olarak farklı anabilim dallarında beden eğitimi ve spor, antrenörlük eğitimi, spor yönetimi ve rekreasyon gibi lisans programlarının mezunlarını temel alarak oluşturulan yüksek lisans ve doktora programları yer almaktadır. Bu programlarda öğrenim gören öğrencilerden beklenen öncelikle bilimsel araştırma faaliyetlerinde en azından okur/yazar olarak yer alabilmeleri daha sonra ise üretim aşamasına geçebilecek akademik performans sergilemeleridir.

Güncel literatür bireylerin öz-yeterlilik algılarının araştırma performansını etkileyecek bir değişken olduğunu göstermektedir. Algılanan öz-yeterlilik, insanların yaşamlarını etkileyen

olaylar üzerinde etkili olan belirli performans düzeylerini üretme yeteneklerine ilişkin inançlarıdır. Öz-yeterlik inançları, insanların kendilerini nasıl hissettiğini, düşündüğünü, motive ettiğini ve nasıl davrandığını belirler (Bandura, 1993). Araştırma özyeterliği ise kişinin kendi başına araştırma ile ilgili sorumluluklarını başarılı bir şekilde yürütebilme becerisine güvenmesiyle tanımlanan bir özyeterlik biçimidir (Bieschke, Bishop, & Garcia, 1996). Büyüköztürk ve diğerleri (2011)'ne göre bu sorumluluklar veri toplama, literatür taraması yapabilme ve verilerin analizlerini gerçekleştirebilme gibi ögeleri içermektedir. Yeterli araştırma özyeterliliğine sahip olmamak bu sorumluluklarda aksaklıklara neden olabilmektedir (Baker, 2017). Bu nedenle bu çalışmada spor bilimleri alanında lisansüstü eğitim alan ve araştırmacı adayları olarak kabul edebileceğimiz yüksek lisans ve doktora öğrencilerinin bilimsel araştırma özyeterliliklerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Spor bilimleri alanındaki lisansüstü eğitim programlarında öğrenim gören öğrencilerin araştırma özyeterliliklerinin incelenmesini amaçlayan bu araştırma betimsel araştırma modelinde ve bu modelde tercih edilen olayları ve olguları güncel bir şekilde betimlemeyi amaçlayan tarama yöntemi çerçevesinde gerçekleştirilmiştir (Karasar, 2012). Araştırmanın örneklem belirleme yöntemi kolay örnekleme yöntemi aracılığı ile gerçekleştirilmiştir. Kolay örnekleme yöntemi ulaşılabilirlik, zaman tasarrufu ve ekonomik yönlerden avantajlı olduğu için tercih edilen bir yöntemdir (Andrew, Pedersen, & McEvoy, 2011; Büyüköztürk, 2017; Ekiz, 2009; Frankfort-Nachmias & Nachmias, 1996; Thomas, Nelson, & Silverman, 2015). Araştırmanın çalışma grubu, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Atatürk Üniversitesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Gazi Üniversitesi, Sakarya Üniversitesi, Marmara Üniversitesi, Kocaeli Üniversitesi, Dumlupınar Üniversitesi, Manisa Celal Bayar Üniversitesi ve Ege Üniversitesinde Spor bilimleri alanıyla ilgili lisansüstü eğitim programlarda öğrenim gören 107 (Kadın=47, Erkek=60) öğrenciden oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Büyüköztürk, Atalay, Sozgun ve Kebapçı (2011) tarafından geliştirilen "Araştırma Özyeterliği Ölçeği" (AÖÖ) ile birlikte araştırmacı tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Toplam 18 maddeden oluşan araştırma öz-yeterliği ölçeğinden alınan toplam puanın yüksek olması kişinin araştırma öz-yeterliğinin de yüksek olduğu şeklinde yorumlanmaktadır. Ölçeğin alfa iç tutarlılık katsayısı puanlarının (.87) ve iki yarı test güvenilirliğinin (.85) oldukça yüksek olduğu araştırmacılar tarafından belirtilmiştir (Büyüköztürk, Atalay, Sozgun, & Kebapçı, 2011). 5'li likert tipte derecelendirme sistemine sahip olan ölçekte maddeler (1) Hiç katılmıyorum, (2) Katılmıyorum, (3) Kararsızım, (4) Katılıyorum ve (5) Tamamen Katılıyorum

şeklinde kodlanmaktadır. Araştırmada kullanılan veri toplama araçları uygulama öncesinde ilgili üniversitelerin onayı alındıktan sonra öğrencilere gönüllülük esasına göre araştırmacı tarafından uygulanmıştır. Elde edilen veri formlarından kullanılabilir durumda olanlar sayısal verilere dönüştürülmüştür. Daha sonra araştırmanın bulgularına ulaşılması amacıyla SPSS 23 programı aracılığı ile veriler analiz edilmiştir. Analiz işlemlerine verilerin normal bir dağılıma sahip olup olmadığının tespit edilmesi amacıyla Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilks testleri kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım göstermediği tespit edilerek cinsiyet, eğitim düzeyi, yabancı dil düzeyi ve akademik destek durumu değişkenleri açısından $\alpha = 0,05$ düzeyinde Mann Whitney U testi uygulanmıştır. Eğitim düzeyinin değerlendirilmesi yüksek lisans ve doktora, yabancı dil düzeyi ise Üniversiteler Arası Kurul tarafından kabul edilen bir yabancı dil sınavından 100 üzerinden 65 ve üzerinde dil puanına sahip olup olmama durumuna göre değerlendirilmiştir. Akademik destek durumu değişkeninde ise lisansüstü eğitim süreci boyunca danışman kaynaklı olarak yeterli düzeyde akademik destek alıp almama sorularına cevap aranmıştır. Akademik destek değişkeni lisansüstü eğitim alan öğrencinin danışmanı tarafından kendisine sağlanan destek anlamına gelmektedir.

BULGULAR

Spor bilimleri alanında lisansüstü eğitim alan öğrencilerin araştırma öz-yeterliklerinin incelendiği bu araştırmada öğrencilerin ölçme araçlarından almış oldukları puanların normallik varsayımları Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-wilk testleri aracılığı ile analiz edilmiştir. Tablo 1’de yer alan test sonuçları verilerin normal dağılmadığını göstermektedir.

Tablo 1. Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk Normallik Test Sonuçları

AÖÖ		Kolmogorov-Smirnov			Shapiro-Wilk		
		S	df	P	S	df	P
Cinsiyet	Kadın	0,12	47	0,57	0,93	47	0,01
	Erkek	0,88	60	0,20	0,96	60	0,12
Eğitim düzeyi	Yüksek Lisans	0,08	79	0,20	0,97	79	0,18
	Doktora	0,12	79	0,20	0,97	79	0,18
Yabancı dil	65 ve üzeri	0,10	22	0,20	0,94	22	0,23
	64 ve altı	0,09	85	0,07	0,97	85	0,15
Akademik Destek	Evet	0,10	89	0,015	0,96	89	0,09
	Hayır	0,21	18	0,03	0,85	18	0,11
	AÖÖ	0,08	107	0,07	0,97	107	0,23

Spor bilimleri alanında eğitim alan lisansüstü öğrencilerin araştırma öz-yeterlilikleri ölçme aracından almış oldukları puanların cinsiyet değişkenine göre yapılan mann whitney u-testi analizi sonuçları Tablo 2’de görülmektedir. Bu sonuçlara göre cinsiyet değişkeni açısından herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır ($Z_{0.05}$; -0.61; $P>0.05$).

Tablo 2. Araştırma Öz-yeterliği Ölçeğinden alınan puanlarının cinsiyet değişkenine göre mann whitney-u testi sonuçları

AÖÖ	Gruplar	<i>n</i>	\bar{x}_{sira}	\sum_{sira}	<i>U</i>	<i>z</i>	<i>P</i>
	Kadın	47	55,73	2619,50	1328,50	-0.51	0.61
	Erkek	60	52,64	3158,50			

Spor bilimleri alanında eğitim alan lisansüstü öğrencilerin araştırma öz-yeterlilikleri ölçme aracından almış oldukları puanların eğitim düzeyi değişkenine göre yapılan mann whitney u-testi analizi sonuçları Tablo 3’te görülmektedir. Test sonuçlarına göre yüksek lisans ve doktora düzeyindeki öğrencilerin araştırma öz-yeterliği ölçeğinden almış oldukları puanlar arasında herhangi bir anlamlı farklılık yoktur. ($Z_{0.05}$; -1.89; $P>0.05$).

Tablo 3. Araştırma Öz-yeterliği Ölçeğinden alınan puanlarının eğitim düzeyi değişkenine göre mann whitney-u testi sonuçları

AÖÖ	Gruplar	<i>n</i>	\bar{x}_{sira}	\sum_{sira}	<i>U</i>	<i>z</i>	<i>P</i>
	Yüksek lisans	79	63,52	1778,50	839,50	-1.89	0.59
	Doktora	28	50,63	3999,50			

Spor bilimleri alanında eğitim alan lisansüstü öğrencilerin araştırma öz-yeterliği ölçme aracından almış oldukları puanların yabancı dil düzeyi değişkenine göre yapılan mann whitney u-testi analizi sonuçları Tablo 4’te görülmektedir. Test sonuçlarına göre yabancı dil puanı 100 üzerinden 65 ve üzerinde olan öğrencilerin, daha düşük düzeyde yabancı dil puanına sahip olan öğrencilere göre anlamlı olarak daha yüksek araştırma öz-yeterliliği puanına sahip olduğu görülmektedir. ($Z_{0.05}$; -2.56; $P<0.05$).

Tablo 4. Araştırma Öz-yeterliği Ölçeğinden alınan puanlarının yabancı dil düzeyi değişkenine göre mann whitney-u testi sonuçları

AÖÖ	Gruplar	<i>n</i>	\bar{x}_{sira}	\sum_{sira}	<i>U</i>	<i>z</i>	<i>P</i>
	65 ve üzeri	22	69,11	1520,50	602,50	-2.56	0.01
	64 ve altı	85	50,09	4257,50			

Spor bilimleri alanında eğitim alan lisansüstü öğrencilerin araştırma öz-yeterliği ölçme aracından almış oldukları puanların akademik destek alma değişkenine göre yapılan Mann Whitney U-testi analizi sonuçları Tablo 5'te görülmektedir. Test sonuçlarına lisansüstü eğitim süreci boyunca yeterli akademik destek alamadıklarını belirten yüksek lisans ve doktora öğrencilerinin yeterli destek aldıklarını belirtenlere oranla anlamlı olarak daha düşük araştırma özyeterliği puanına sahip olduğu görülmüştür. ($Z_{0.05}$; -2.78; $P<0.05$).

Tablo 5. Araştırma Öz-yeterliği Ölçeğinden alınan puanlarının akademik destek durumu değişkenine göre mann whitney-u testi sonuçları

AÖÖ	Gruplar	<i>n</i>	$\bar{x}_{sıra}$	$\sum_{sıra}$	<i>U</i>	<i>z</i>	<i>P</i>
	Evet	18	72,11	1298,00	475,00	-2.78	0.01
	Hayır	89	50,34	4480,00			

TARTIŞMA VE SONUÇ

Spor bilimleri alanında lisansüstü düzeyde öğrenim gören yüksek lisans ve doktora öğrencileri örnekleminde araştırma özyeterliklerinin incelenmesini amaçlayan bu çalışmada, cinsiyet ve eğitim düzeyi değişkenleri açısından yapılan analizlerde herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanılmadığı görülmüştür. Yabancı dil düzeyi değişkeni açısından ise Üniversiteler Arası Kurul tarafından kabul edilen bir sınav türünde 100 üzerinden 65 ve üzerinde bir puana sahip olan öğrencilerin daha düşük puana sahip öğrencilere göre araştırma özyeterliğinden almış oldukları puanların anlamlı olarak daha yüksek olduğu görülmüştür. Aynı zamanda akademik destek durumu değişkeni açısından lisansüstü eğitimleri sürecinde yeterli akademik destek almadığını belirten öğrencilerin diğer öğrencilere oranla araştırma özyeterliği ölçeğinden anlamlı olarak daha düşük bir puana sahip olduğu tespit edilmiştir. Genel anlamda öğrencilerin ölçekten almış oldukları puanlara bakıldığında ise öğrencilerin 5'li derecelendirme üzerinden almış oldukları puanların ortalamasınının 3.10 olduğu görülmüştür.

Mevcut çalışmada cinsiyet değişkeni açısından araştırma özyeterliği ölçeğinden herhangi bir anlamlı farklılığın oluşmadığı gözlemlenmiştir. Tiyyuri ve diğerleri (2018) tarafından İranda sağlık bilimler fakültesi öğrencileri üzerinde gerçekleştirilen farklı bir çalışmada da cinsiyet değişkeni açısından anlamlı farklılığa rastlanılmadığı gözlemlenmiştir. Ashrafi-Rizi, Najafi, Kazempour ve Taheri (2015) ve Garavand, Kareshki ve Ahanchian (2015) tarafından gerçekleştirilen farklı çalışmalarda da cinsiyet değişkeni açısından herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanılması bu araştırma sonuçları ile tutarlılık göstermektedir. Odacı (2013) tarafından Türkiye'de gerçekleştirilen sosyal bilimler ve sağlık bilimleri alanında lisansüstü eğitim alan öğrencileri kapsayan başka bir çalışmada ise kadınların araştırma özyeterlikleri

erkek öğrencilerden anlamlı olarak daha yüksek olduğu rapor edilmiştir. Ancak Insook ve Eunbae (2015) tarafından Güney Kore örneğinde gerçekleştirilen başka bir araştırmada ise erkek öğrencilerin araştırma özyeterliklerinin kadın öğrencilerden anlamlı olarak daha yüksek olduğu belirtilmiştir. Bu sonuçlar, araştırmacıların ya da akademisyen adaylarının araştırma özyeterliklerinde cinsiyet faktöründe farklı sonuçlar çıkmasının altında yatan nedenlerin daha detaylı incelenmesi önerisini destekleyebilir (Garavand, Kareshki, & Ahanchian, 2016; Kim & Yang, 2015; Odaci, 2013; Taheri, Ashrafi-Rizi, Najafi, & Kazempour, 2015; Tiyuri vd., 2018).

Eğitim düzeyi değişkeni açısından yapılan analiz sonuçlarına göre yüksek lisans ve doktora öğrencileri arasında araştırma özyeterliği ölçeği açısından herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanılmadığı görülmüştür. Ulaşılan bu sonucun beklentilerin uzağında bir sonuç olduğu düşünülebilir. Yüksek lisans öğrencileri ile doktora öğrencileri arasında doktora programında eğitim gören öğrencilerin lehine anlamlı farklılık beklentisinin gerçekleşmemesinin araştırmanın çalışma grubunun sınırlılığından kaynaklandığı düşünülebilir. Tiyuri ve diğerleri (2015) tarafından gerçekleştirilen farklı bir araştırmada doktora öğrencilerinin araştırma özyeterlik puanlarının anlamlı olarak yüksek lisans öğrencilerinden daha yüksek olduğu rapor edilmiştir. Mevcut araştırmanın sonuçlarının bu sonucu desteklememesi, çalışma grubunun yeterliliği konusunda gelebilecek eleştirilerin yerinde olacağını ve daha geniş örneklem grupları ile konunun derinlemesine incelenmesinin yararlı olabileceği ortaya koymaktadır.

Yabancı dil düzeyi değişkeni açısından araştırma sonuçları değerlendirildiğinde üniversiteler arası kurul tarafından kabul edilen bir sınavdan 65 ve üzerinde puana sahip olan öğrencilerin araştırma özyeterliğinin anlamlı olarak daha yüksek olduğu görülmüştür. Woodrow (2006) tarafından gerçekleştirilen benzer bir araştırmada Uluslararası İngiliz Dili Test Sistemi (IELTS) puanları baz alınarak İngilizce okuryazarlığının akademik becerilerinin kullanılması açısından pozitif katkısı olduğu belirtilmiştir. Benzer sonucun yurtiçinde de desteklenebilir olduğu söylenebilir (Yavuzer & Göver, 2012). Anlamlı farklılığın tespit edildiği bir başka değişken olan akademik destek değişkeni ile ilgili sonuçlar incelendiğinde de lisansüstü eğitim süreci boyunca yeterli düzeyde akademik desteğe sahip olduğunu belirten öğrencilerin daha yüksek araştırma özyeterliliğine sahip olmasının beklenen bir sonuç olduğu söylenebilir. Akademik desteğin öğrencilerin akademik yeterlilikleri açısından önemli bir parametre olduğu ve farklı araştırmalarda da bu sonucun desteklenebilir olduğu söylenebilir (Niehaus, Garcia, & Reading, 2018; Rafiu, Ivo, & Nwalo, 2016; Rawls & Craig, 2008; Woodrow, 2006; Yavuzer & Göver, 2012).

KAYNAKLAR

1. **Andrew, D., Pedersen, P., & McEvoy, C.** (2011). *Research Methods and Design in Sport Management*. London: Human Kinetics.
2. **Baker, T. N.** (2017). *The Impact Of Undergraduate Research Participation on Research Self-Efficacy*. Florida Atlantic University .
3. **Bandura, A.** (1993). Perceived self-efficacy in cognitive development and functioning. *Educational Psychologist*, 28(2), 117–148.
4. **Bieschke, K. J., Bishop, R. M., & Garcia, V. L.** (1996). The Utility of the Research Self-Efficacy Scale. *Journal of Career Assessment*, 4(1), 59–75.
5. **Büyüköztürk, Ş.** (2017). *Sosyal Bilimler için Veri Analizi El Kitabı*. Pegem Akademi.
6. **Büyüköztürk, Ş., Atalay, K., Sozgun, Z., & Kebapçı, S.** (2011). The development of research self-efficacy scale. *Cypriot Journal of Educational Sciences*, 6(1), 22–29.
7. **Ekiz, D.** (2009). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri* (2. baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.
8. **Frankfort-Nachmias, C., & Nachmias, D.** (1996). *Research methods in the social sciences*. New York: St. Martin's Press.
9. **Garavand, H., Kareshki, H., & Ahanchian, M.** (2016). The relationship between assessment methods and self-directed learning readiness in medical education. *International journal of medical education*, 14(1), 41–51.
10. **Karasar, N.** (2012). *Bilimsel Araştırma Yöntemi : Kavramlar, İlkeler, Teknikler*. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
11. **Kim, I., & Yang, E. B.** (2015). Medical Students' Perception of the Research Curriculum and Activating Factors on Research during Medical School. *Korean Medical Education Review*, 17(2), 69–77.
12. **Küçükcan, T., & Gur, B.** (2010). Türkiye'de yükseköğretim: karşılaştırmalı bir analiz.
13. **Niehaus, E., Garcia, C. E., & Reading, J.** (2018). The Road To Researcher: The Development of Research Self-Efficacy In Higher Education Scholars. *Journal for the Study of Postsecondary and Tertiary Education*, 3(2), 1–20.
14. **Odaci, H.** (2013). The Role of Computer Self-efficacy, Self-esteem, and Subjective Well-being in Predicting Research Self-efficacy Among Postgraduate Students. *The Asia-Pacific Education Researcher*, 22(4), 399–406.
15. **Rafiu, J., Ivo, K., & Nwalo, N.** (2016). International Journal of Library and Information Science Effect of English Language proficiency on students' performance in cataloguing and classification courses in polytechnic-based library schools in Nigeria. *International Journal of Library and Inf.*, 8(6), 54–61.
16. **Rawls, G. J., & Craig, S.** (2008). *Research Self-Efficacy And Research Mentoring Experiences As Predictors Of Occupational Commitment in Counselor Education Doctoral Students*. Western Michigan University.
17. **Taheri, B., Ashrafi-Rizi, H., Najafi, N. S., & Kazempour, Z.** (2015). Research self-efficacy among students of Isfahan University of Medical Sciences. *Journal of Education and Health Promotion*, 4(26), 26–34.
18. **Thomas, J. R., Nelson, J. K., & Silverman, S. J.** (2015). *Research Methods in Physical Activity*, Seventh Edition (7. baskı). Champaign: Human Kinetics.
19. **Tiyuri, A., Saberi, B., Miri, M., Shahrestanaki, E., Bayat, B. B., & Salehiniya, H.** (2018). Research self-efficacy and its relationship with academic performance in postgraduate students of Tehran University of Medical Sciences in 2016. *Journal of education and health promotion*, 7(11), 11–22.
20. **Woodrow, L.** (2006). Academic Success of International Postgraduate Education Students and the Role of English Proficiency. *University of Sydney Papers in Tesol*, 1(1), 51–70.
21. **Yavuzer, H., & Göver, İ. H.** (2012). Akademik Personelin Yabancı Dil Durumu Ve Yabancı Dil Sınavlarına Bakış: Nevşehir Örneği. *Nevşehir University Journal of Social Sciences*, 1(1), 136–158.
22. **Yetgin, S., Büyükcınar, Ö., & Akıllı, E.** (2010). *Türkiye Bilimsel Yayın Performans Raporları, Bilim Dallarında Dünya, Ülkeler ve Gruplara Ait Veriler*.